

BORTURIZMUST SEGÍTŐ/NEHEZÍTŐ JOGSZABÁLYOK FELTÁRÁSA

c. TANULMÁNY

II. rész

Készítette

a

Dél-Dunántúli Borturisztikai Klaszter megbízásából:

dr. Prónay Bence

Lezárva:

2011. szeptember

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés	3. oldal
2. „Zéró tolerancia szabály” alkotmányossági vizsgálata	4. oldal
3. A termelői borkimérés lehetőségének bővíthetősége	6. oldal
4. A kistermelők jövedéki adminisztráció alóli mentesítése lehetőségének vizsgálata	7. oldal
5. Az integrált informatikai rendszer bevezetésében rejlő lehetőségek	8. oldal
6. A pezsgő jövedéki adója felülvizsgálatának lehetősége	8. oldal
7. Javaslat a hazai bormarketing aktuális problémáinak megoldására	9. oldal
8. Összegzés	12. oldal
Felhasznált jogszabályok jegyzéke	14. oldal

1. Bevezetés

Az elmúlt egy-másfél évben egyre többször, egyre többet hallani a magyar borról, a magyar borászok problémáiról, azok esetleges megoldásairól. A Magyar Országgyűlésben a Mezőgazdasági Bizottság mellett Szőlészeti és Borászati Albizottság alakult, amelynek elsődleges célja a szőlőbor ágazat helyzetének javítása. Az év során a borászok érdekeinek képviselését ellátó szakmai szervezetek és szakértők részvételével működő szakértői bizottság segítette a Vidékfejlesztési Minisztérium munkáját a jövedéki szabályok átgondolásában, a borászokat sújtó adminisztráció lehetséges csökkentésében. Minden jel arra mutat, hogy a társadalom és a politika kezdi felismerni a szőlőbornak, mint terméknek a kiemelt - kulturális és gazdasági – jelentőségét.

Azt azonban látni kell, hogy a területen még számos olyan probléma van, amelynek felvetésén túl a megoldása is sok energiát, közös gondolkodást igényel a termelők, a szőlőborhoz kötődő szakemberek és a politika részéről. A hatékony továbblépés érdekében megkerülhetetlen, hogy a borászok érdemi kommunikációba kezdjenek az egyes problémák által érintett szakterületek (pl.: marketing, számvitel, jog) szakértőivel, és a kölcsönös bizalom alapján kezdjék meg a közös munkát.

A jelen tanulmányom egyik célja, hogy bemutassa a borász társadalom részére, a jognak is pozitív szerepe lehet, szerepe van az ő életükben. A jognak nem az a feladata, hogy a borászok életét megkeserítse, hanem az, hogy az értékeiket megvédje (lásd. eredetvédelem), az életüket biztonságossá (lásd. büntetőjog), kiszámíthatóvá tegye. Minden egyes megalkotott jogszabály mögött - amely természeténél fogva korlátoz bennünket - egy magasabb szintű társadalmi érdeknek kell állnia. Ha valamilyen oknál fogva olyan szabályra akadunk, amely ennek a kritériumnak nem felel meg, jó eséllyel küzdhetünk annak eltörléséért. Jól látható ez álláspontom szerint a 2. fejezetben tárgyalandó zéró tolerancia szabálynál is.

Tanulmányom célja továbbá, hogy bemutassa a borász-társadalom részére az aktuális problémákat és megoldásukért tett jogi erőfeszítéseket.

2. Zéró tolerancia szabály alkotmányossági vizsgálata

A tanulmányom első részében utaltam rá, hogy az un. „zéró tolerancia szabályt” a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. BM rendelet határozza meg és rögzíti, hogy a *”rendőr a vezetői engedélyt a helyszínen elveszi, ha a jármű vezetője az... ittas vezetés szabálysértésének elkövetésével gyanúsítható”*.

Utaltam korábban arra az alapproblémára is, amely szerint szabálysértés esetén az elkövető nincs befolyásolt állapotban így a közbiztonságra sem jelent veszély, a jogosítvány helyszíni elvétele nyilvánvalóan szükségtelen és így indokolatlanul korlátozza az állampolgárokat.

Rögzítettem továbbá azt, hogy jelenleg a befolyásoltság bizonyításánál irányadó határértékeket jogszabály nem, csupán egy – igazságügyi orvos szakértőknek szóló - módszertani levél tartalmazza, amely szintén alapvető alkotmányossági kérdéseket vet fel.

2008. április 15-én Bányai Gábor Botond borász, újságíróval a fent említett érveket felhasználva panaszt nyújtottunk be az állampolgári jogok országgyűlés biztosa felé, amelynek eredménye lett az OBH 2567/2008. számú ügyben tett jelentés (továbbiakban: a Jelentés). A panaszunkban foglaltakkal összhangban a szükségesség-arányosság elvének vizsgálata során fejtette ki jelentésében az állampolgári jogok országgyűlési biztosa, hogy álláspontja szerint *„ a vezetői engedély helyszíni elvételét mások jogainak védelmében szükségesnek és arányosnak lehet tekinteni.....ha a befolyásolt állapotban lévő sofőrtől azért veszik el a vezetői engedélyt, mert ezzel a további járművezetést igyekeznek megakadályozni. Más a helyzet azonban akkor, amikor a járművezető láthatóan, és a kézi alkoholmérő berendezés jelzése alapján sincs befolyásolt állapotban, azaz legfeljebb szabálysértéssel gyanúsítható, bűncselekmény elkövetésével nem”*.

Rögzíti továbbá a jelentés, hogy: *„ Jelen esetben az elvont, közlekedésbiztonsági cél (elrettetés) érdekében nem tekinthető arányos korlátozásnak az, hogy a szabálysértés elkövetésével gyanúsítható személytől a helyszínen és azonnal, mérlegelés nélkül bevonják az engedélyt”*.

A Jelentés megállapítja továbbá, hogy *„az emberi méltóságból következő önrendelkezési joggal összefüggő visszásságot okoz az a jogi helyzet, miszerint a befolyásolt állapotban nem lévő, bűncselekmény elkövetésével nem, csak szabálysértéssel gyanúsítható személytől is a helyszínen, mérlegelés nélkül és azonnal el kell venni a vezetői engedélyt. A zéró tolerancia elvét követő rendőrségi intézkedés aránytalan korlátozást jelent és – még kellő eljárási garanciák mentén is – könnyen előrehozott büntetésé válóztathatja a rendőrségi igazgatási intézkedést”*.

2008. szeptemberében a Jelentés megállapításait felhasználva és korábbi jogi érvelésünkkel kiegészítve indítványoztuk az Alkotmánybíróságnál a kifogásolt - a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 27. § (1) b) - pont alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát, illetőleg **javasoltuk annak megsemmisítését.**

Álláspontom szerint közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 27. § (1) b) pontja az Alkotmány következő szakaszait sérti:

- a 2. § (1) bekezdést, így a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság és alkotmányos büntetőjog követelményét, valamint – együtt az 57.§ (1.) bekezdéssel - a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- az 54.§ (1) bekezdést, az élethez és emberi méltósághoz való jogot, így az önrendelkezési jogból levezethető járművezetéshez való jogot.
- valamint a 8.§ (2) bekezdést, így a szükségtelen alapjog korlátozás tilalmát.

A Jelentés feltárta, hogy az általunk kifogásolt rendelkezés jogszabályi szinten kidolgozott megfelelő eljárási garanciák nélkül került beépítésre a joganyagba, sértve ezzel a jogbiztonság elvét. A Jelentés megállapította, hogy sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot is, hiszen alkalmazására az esetleges indokolatlan jogsérelmet megelőző garanciális eljárási szabályok rögzítése és a megalapozott helyszíni vizsgálathoz szükséges feltételek megteremtése nélkül kerül sor. Megállapítja továbbá a jelentés, hogy a kifogásolt jogszabályhelyen alapuló rendőrségi intézkedés aránytalan korlátozást jelent.

Álláspontom szerint a kifogásolt intézkedés szükségtelen is, mivel:

- olyan intézkedésről van szó, amelynek eredményeképpen – bűnösség megállapítására irányuló eljárás nélkül - szabálysértés gyanújára veszi el az intézkedő rendőr a helyszínen a vezetői engedélyt, és amelynek célja – figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. XXXIV. törvény 13.§ 1. bekezdésére is – nyilvánvalóan csak a közbiztonság védelme lehet.

- a 218/1999 (XII.28.) Korm.rendelet 42.§ (1.) bekezdés a.) pontjában meghatározott szabálysértés esetén az elkövető nincs befolyásolt állapotban így a közbiztonságra nem jelent veszély, a jogosítvány helyszíni elvétele – még megfelelő technikai eszközök és jogszabályi garanciák megléte esetén is - nyilvánvalóan szükségtelen és így sérti az Alkotmány 8.§ (2.) bekezdését, amikor szükségtelenül korlátozza az Alkotmány 54.§ (1.) bekezdéséből levezethető önrendelkezési jogból fakadó járművezetéshez való jogot.

Az Alkotmánybíróság eljárása jelenleg folyamatban van, jó eséllyel várjuk az ügy idei lezárását.

3. A termelői borkimérés lehetőségének bővíthetősége

Tanulmányom első részében rögzítettem, hogy a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) szerint „**termelői borkimérés**” az egyszerűsített adóraktárban a saját termelésű szőlőbornak elvitelre vagy borkóstolás céljából helyben fogyasztásra vendéglátás keretében történő értékesítése (kivéve a kész- vagy helyben készített ételek, italok jellemzően helyben fogyasztás céljából történő forgalmazása, valamint az azzal összefüggő szórakoztató és egyéb szolgáltató tevékenység).

A korábbi tapasztalatokat is figyelembe véve jutottunk arra a Vidékfejlesztési Minisztérium által felállított szakértői bizottsággal (amelyben képviseltette magát a VM, az NGM, a NAV, a Vindependent, a Pannon Bormíves céh, és az MSZBSZ), hogy kívánatos lenne a közvetlen értékesítést elősegítő termelői borkiméréssel kapcsolatos hatályos szabályozás olyan módosítása, amely lehetővé tenné, hogy a szőlőbort termelő egyszerűsített adóraktár engedélyes ne csak az előállítás helyén /a pincénél tudjon elvitelre szőlőbort kimérni, hanem az általa (vagy több társával közösen) az előállítás helyétől eltérő helyen működtetett kiskereskedelmi üzletben is.

A fent hivatkozott módosítás részeként szükségesnek tartjuk a 2005. évi CLXIV. kereskedelemről szóló törvény 2. §-ának kiegészítését a „termelői borkimérés” fogalmával, aminek eredményeképpen, az engedélyező hatóság számára egyértelművé válik ennek a speciális kereskedelmi tevékenységnek a sajátossága, elkerülendő az esetleges később értelmezési, jogszabály-alkalmazási vitákat.

A fogalom vonatkozásában a szakértői bizottság a következő szövegtervezetet javasolta: *„Termelői borkimérés: a saját termelésű vagy vásárolt szőlőből készített, forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező bornak a termelő borászati üzemében, vagy székelyén, vagy a termelő vagy termelők saját tulajdonában, vagy használatában lévő üzlethelyiségében, nem vendéglátó ipari tevékenység keretében elvitelre történő kimérése.”*

A tevékenység maga nem engedélyköteles, de végzése előtt bejelentésre ebben az esetben is szükség lesz.

A kívánatos módosítás keretében szükséges lenne a 2003. évi CXXVII. - jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló – törvény vonatkozó részeinek kiegészítése azzal, hogy *„a termelő vagy a termelők közössége a saját termelésű vagy vásárolt szőlőből készített, forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező bort saját tulajdonú, vagy bérelt üzlethelyiségben a termelői borkimérésre vonatkozó szabályok szerint elvitelre kimérheti. Az ilyen üzlethelyiségben vendéglátó-ipari tevékenység nem folytatható.”*

A szakértői bizottság álláspontja szerint a módosítás keretében szükséges a borászati üzemek működésének engedélyezéséről, valamint a tevékenységekre vonatkozó higiéniai szabályokról szóló 25/2010. (III. 19.) FVM rendelet kiegészítése is, azzal, hogy *„amennyiben termelői borkimérés a borászati üzem telephelyén vagy székelyén kívül is történik, abban az esetben a kereskedelmi tevékenység végzésének feltételeiről szóló jogszabály szerinti nyilvántartásba vétel másolatát a borászati hatóság részére a nyilvántartásba vételről szóló értesítés kézhezvételét követő 8 napon belül meg kell küldeni.”*

4. A kistermelők jövedéki adminisztráció alóli mentesítése lehetőségének vizsgálata

Ahogy arra tanulmányom első részében utaltam, az Európai Unió Tanácsának - jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló - **2008/118 EK. Irányelve 40. cikke** rögzíti, hogy a **tagállamok mentesíthetik a kisüzemi bortermelőket az Irányelv jövedéki termék előállítására, feldolgozására, birtoklására vonatkozó** (III. fejezetben rögzített) követelményei, a **jövedéki termék jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállítására vonatkozó** (IV. fejezetben említett) követelményei, valamint a **szállításra és ellenőrzésre** vonatkozó egyéb követelmények alól.

Előírja az idézett 40. cikk, hogy amennyiben ezek a kisüzemi bortermelők saját maguk bonyolítanak le Közösségen belüli ügyleteket, **tájékoztatniuk kell** az érintett hatóságokat, és **teljesíteniük kell** a borászati termékek fuvarozásához szükséges kísérőokmányokra, valamint a borágazatban vezetendő nyilvántartásra vonatkozó részletes alkalmazási szabályokat meghatározó rendeletben meghatározott követelményeket (amelyeket jelenleg a **Bizottság 436/2009 EK rendeletének** III. címe tartalmazza).

Borászok érdekeinek képviselőit felvállaló hazai szervezetekkel (Vindependent, Pannon Bormíves cég) egyeztetve arra a következtetésre jutottunk, hogy a borászoknak nem érdeke itthon a kisüzemi termelők „kiemelése” az adóraktár köréből, illetőleg a nemzetközi szállítások miatt sem hajtható végre érdemi egyszerűsítés a kisüzemi bortermelők fuvarozást érintő adminisztrációjának vonatkozásában. Álláspontom szerint, amennyiben nem tudunk érdemi könnyítéseket adni a potenciális kisüzemi bortermelők körének, jogilag céltalan és értelmetlen lesz a „kisüzemi bortermelő” fogalmának bevezetése a nemzeti szabályozásba.

5. Az integrált informatikai rendszer rendszer bevezetésében rejlő lehetőségek

Érdemi könnyítés lehet valamennyi bortermelő számára – a jövedéki adminisztráció vonatkozásában is – a 127/2009. (IX. 29.) FVM rendeletben meghatározott „*integrált szőlészeti és borászati nyilvántartó rendszer*” elindítása, amely hosszabb távon lehetővé tenné, hogy a borászok „egy ablaknál” (pl.: hegyközség) szolgáltatassák az összes adatot, valamennyi hatóság részére. Ha valamennyi adat egy adatbázisban szerepelne, és ahhoz jogosultságaik szerint férhetnének hozzá a hatóságok, elkerülhető lenne, hogy a borász ugyanazt az adatot többször, több helyre adja le.

Az „egy ablakos” rendszer működését és a borászok életét nagy mértékben könnyítené, ha a borászokat az adatok szolgáltatása során megfelelő szakképesítéssel rendelkező személy (pl.: a hegybíró) segítené.

6. A pezsgő jövedéki adója felülvizsgálatának lehetősége

Gyakorlatilag tényként rögzíthetjük, hogy az Európai Unió országaiban (kevés kivételtől eltekintve) csak ott van jövedéki adója a pezsgőnek, ahol nincs pezsgő előállítás, ahol a pezsgő egy luxus import termék.

Magyarországon a nagy pezsgőüzemek mellett (lásd. Törley, Hungária) egyre több borászat kísérletezik un. tradicionális pezsgő előállításával. Ezeknek a hazai pezsgőkészítőknek elsősorban az Európai Unióból beáramló olcsó gyöngyöző és habzó borokkal kell versenyezniük, amely versenyben a jelenlegi – Jövedéki törvényben rögzített hektoliterenként 14.250,- forintos és a közeljövőben emelkedő - jövedéki adó mindenképpen hátráltatja őket.

Megítélésem szerint érdemes lenne megfontolni a pezsgő jövedéki adójának 0,- Forintra történő leszállítását és forgalomba hozatali járulékká történő átváltoztatását, amely járulék a közösségi bormarketing forrásait bővíthetné tovább, erősítve ezzel a magyar termékek pozícióját a nemzetközi versenyben.

7. Javaslat a hazai bormarketing aktuális problémáinak megoldására

A hazai bormarketing a jelen pillanatban – legjobb tudomásom szerint - átfogó és aktualizált bormarketing stratégia nélkül működik. Rendszerbe nem illeszkedő „kampányok” támogatásával próbáljuk elérni azt a hatást, amelyet más országokban egy komplex stratégiát követve, folyamatos hatásvizsgálatokkal érnek el.

A fenti felismerésből kiindulva 2010-ben márciusában Geönczeöl Attila agrárközgazdász, borással a Bormarketing Bizottság akkori elnökével, Csathó Pál grafikus, marketing szakemberrel a Bormarketing Bizottság akkori tagjával, valamint dr. Barna Orsolya közbeszerzési és EU szakjogással egy javaslatot készítettünk és juttatunk el a Vidékfejlesztési Miniszter részére.

Javaslatunkban egy olyan önálló költségvetési szerv felállítása mellett érveltünk, amely a Vidékfejlesztési Miniszter felügyelete alatt, az Agrármarketing Centrumtól (AMC) elkülönülten működne. A szervezetnek mi a Nemzeti Bormarketing Központ (NBMK) nevet adtuk, a jelen tanulmányomban is erre a rövidítésre fogok hivatkozni.

Álláspontunk szerint az önálló bormarketing szervezet létrehozását a következő körülmények indokolják:

- a szőlőbor, a bormarketing egy olyan speciális terület, amely nem kezelhető együtt más gyümölcsökkel, zöldségekkel és egyéb agrártermékekkel. Az AMC szervezetén belül sajnálatos módon nem jelent meg a specialitást tükröző szakmaiság.
- ahhoz, hogy a Bormarketing Bizottság el tudja látni a feladatait, kell egy apparátus, amely segíti. Hatékony stratégiai döntéseket a jövő vonatkozásában csak elemzések, piackutatások birtokában lehet meghozni.
- az európai bortermelő országokban megszokott közösségi bormarketing feladatokat ma Magyarországon nem látja el senki (adatbázisfejlesztés, közösségi honlap kezelése, study tourok szervezése, önálló PR, folyamatos kapcsolattartás a nemzetközi és belföldi médiával, borvidékek támogatása marketing tanácsadással, kapcsolatok szervezésével stb.).

A szervezet által ellátandó feladatokat a fent megjelölt társaimmal a következőkben határoztuk meg:

- a jelenleg az AMC által - a közösségi bormarketing vonatkozásában - ellátandó feladatok (pl.: bormarketing programok kidolgozása, végrehajtása, közreműködés a beszedett forgalombahozatali járulékok kezelésében, kifizetésében), amelyeket jelenleg a *Bortörvény* (2004. évi XVIII.tv) a *66/2008 FVM rendelet*, illetőleg a *70/2007 FVM rendelet* határozza meg. Úgy gondoltuk, hogy ezeket érdemes lenne a hatékonyság érdekében továbbbrazilezni a szervezet vonatkozásában (pl.: az NBMK szmsz-ében), különös tekintettel a Bormarketing Bizottsággal történő együttműködésre (pl.: feladatok a bormarketing stratégia/ az éves támogatási terv vonatkozásában).
- az AMC által ma nem végzett (és eddigi feladatkörében sem szereplő) közösségi bormarketing feladatok (lsd. Indokok utolsó pontja)
- a Bormarketing Bizottság munkájának segítése: információkkal (piackutatások, marketingelemzések), apparátussal (titkárság).

A feladatok ellátásához felhasználható források:

- a beszedett forgalomba hozatali járulék 60%-a - szakmai előkészítésre, végrehajtásra és ellenőrzésre fordítható – 5%-ának emeléséből. Ugyan az emelés az elkölthető pénzből vesz el, de megítélésünk szerint jelentős mértékben növeli a hatékonyságot.
- folyamatos feszültséget jelent (főként a borászok oldalán), hogy az MgSzH – amely külön díjat szed a borásztól a borminősítésre – a Bortörvénynek megfelelően (24/A§ 8.bek.) 40%-kal részesül a forgalomba hozatali járulékból. Javasoltuk, hogy ennek a mértékét is vizsgálják felül, és a befolyt összeg egy részét csoportosítsák át közösségi bormarketing tevékenységre.

Az NBMK szervezete:

- Az NBMK a Vidékfejlesztési Miniszter felügyelete alatt működő központi költségvetési szerv lenne.
- A szakmaiság biztosítása érdekében célszerű lenne, ha vezetőjét – a szervezettel egyébként is szorosan együttműködő – Bormarketing Bizottság javasolná és a Miniszter nevezné ki.
- Bormarketing programok végrehajtása az eddigi rendnek megfelelően: BMBizottság javasol, a Miniszter dönt, NBMK végrehajt.
- A Bormarketing Bizottság javaslatait NBMK készíti elő, illetve szolgáltatja a megfelelő információt a döntések megalapozásához.

8. Összegzés

A „zéró tolerancia” szabály vizsgálatokor láthattuk, hogy könnyen támadható az a rendelkezés, amely mögött nem áll konkrét és valós társadalmi érdek. A közlekedésben részt vevők biztonsága mindenképpen fontos cél és magas társadalmi érdek, de a vezetői engedély ittas szabálysértés gyanújára történő elvétele ezzel nincs közvetlen kapcsolatban, ezzel nem összekeverendő. Talán ennek a körülménynek a megértése és elfogadtatás lehet az első lépés abba az irányba, hogy a kulturált – első sorban étkezéshez kapcsolódó – minimális alkoholfogyasztást „összhangba hozzuk” a gépjárművezetéssel.

A hazai borászatokon túl a szőlőtermesztőket is érintő cél, hogy a Magyarországon megtermelt minőségi folyóbor minél nagyobb mennyiségben és minél kedvezőbb áron jusson el a fogyasztókhoz. Ezt a cél szolgálhatja a termelői borkimérés lehetőségének javasolt kiterjesztése arra az esetre, amikor a borász az általa előállított szőlőbort a pincéjétől letérő helyen forgalmazhatná (akár egyedül akár borász társaival összefogásban).

Bár első pillanatban kétségtelenül nagy reményeket fűztünk a „kisüzemi bortermelő” kategóriájának lehetséges bevezetéséhez, jelen pillanatban úgy tűnik, érdemi – az irányadó 2008/118 EK Irányelvvel összhangban lévő - könnyítéseket nem tudunk hozzá társítani.

Ismerve, hogy a borászati hatóság igen nagy mértékben – 40%-kal – részesedik a befizetett forgalomba hozatali járulékokból, - tehát a forrás biztosított – megítélésem szerint egyre érhetetlenebb és elfogadhatatlanabb az integrált szőlészeti és borászati nyilvántartó rendszer ilyen jelentős késedelme. A jelen tanulmányomban fel kívántam hívni a figyelmet a hivatkozott informatikai rendszerben rejlő lehetőségekre.

Fontosnak tartom, hogy a szőlőbor mellett, azzal együtt egy másik jelentős hazai borászati termékre a pezsgőre is több figyelmet fordítsunk és folyamatosan vizsgáljuk, hogy a nemzetközi versenyben milyen szabályos eszközökkel tudjuk azt segíteni.

Az ágazat szempontjából komoly előrelépés volt Magyarországon, amikor a szőlőbor jövedéki adója helyett a borászok az elsősorban közösségi bormarketing célokat szolgáló forgalomba hozatali járulék megfizetésére „álltak át”. Fokozott figyelemmel kell kísérni azonban a forrásokat használó bormarketing rendszer működését, hatékonyságát, hogy valóban élni tudjunk ezzel a lehetőséggel.

Felhasznált jogszabályok jegyzéke

A Bizottság 436/2009/EK rendelete a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a szőlőkataszter, a kötelező bejelentések, a piaci felügyelethez szükséges információgyűjtés, a borászati termékek fuvarozásához szükséges kísérőokmányok, valamint a borágazatban vezetendő nyilvántartás tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról

A Tanács 2008/118/EK irányelve a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya

1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről

2003. évi CXXVII. törvény a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól

2004. évi XVIII. törvény a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról (Bortörvény)

2005. évi CLXIV. törvény a kereskedelemről

218/1999. Korm. rendelet az egyes szabálysértésekről

35/2000. (XI. 30.) BM rendelet a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról

70/2007. FVM rendelet a bor forgalombahozatali járulék megfizetésének, kezelésének és felhasználásának szabályiról

127/2009. FVM rendelet a szőlészeti és a borászati adatszolgáltatás, valamint a származási bizonyítványok kiadásának rendjéről, továbbá a borászati termékek előállításáról, forgalomba hozataláról és jelöléséről

25/2010. (III. 19.) FVM rendelet a borászati üzemek működésének engedélyezéséről, valamint a tevékenységükre vonatkozó higiéniai szabályokról